

ВІСТНИК

Українського Війська.

ВИХОДИТЬ НА ЗАРЯДЖЕННЯ ДИКТАТОРА ЗАХІДНОЇ ОБЛАСТИ УНР.

ВУВ. 208. Диктатор. Ч. 1041/І. Закон про
вислуженину.

LXXII. РОЗПОРЯД
з дня 15. серпня 1919.

Закон про вислуженину військових осіб
ЗОУНР. Ч. 1041 І. затверджую в цілости.
Кам'янець, 15. серпня 1919.

Д-р Евген Петрушевич,
Диктатор ЗОУНР. в. р.

ЗАКОН
про вислуженину військових осіб ЗОУНР.

І. Часть.

Вислуженина старшин і платневих
(гажистів).

§ 1.

Право на державне заосмотрення після
постанов отсего закона мають слідуєчі вій-
ськові особи:

1) Ті, котрі викажуть 30 літ дійсної
служби або скінчили 55 літ життя;

2) Ті, котрі з якої-небудь незавиненої
причини стали фізично або умово неспосіб-
ними до військової служби;

3) Ті, котрих задля доказаного браку
спосібности усунено з активної служби.

§ 2.

Вимір належного заосмотрення залежить
від літ служби і степеня, в котрім дотичний
в часі признання йому вислуженини находив-
ся, при чім час дійсної служби через 6 міся-
ців і висше числиться як цілий рік.

Висоту заосмотрення вказує понизша
табеля:

§ 3.

Наколи признання вислуженини наступає
для осіб, котрі викажуть менше чим 10 літ
служби, належить їм лише часова вислу-
женина, а то на протяг половини літ їх дій-
сної служби у вимір, який припадає по 10-
літній службі.

Наколи однак неспосібність до служби
наступила наслідком ушкодження, яке від-
носна військова особа потерпіла при викону-
ванні військової служби, прислугує їй право
на признання тривалої вислуженини у вимірі,
який припадає по 10-літній службі.

Табеля до § 2.

а) для старшин і рівноставленик.

Літа служ- би	Військовий ступень (ранга), стала річна платня і річна вислуженина в гривнях											
	XII	XI	X	IX	VIII	VII	VI	V	IV	III	II	I
	2760	3360	4080	4800	5400	6600	9000	11400	14040	16800	20400	24000
10	1104	1344	1632	1920	2160	2640	3600	4560	5616	6720	8160	9600
15	1380	1680	2040	2400	2700	3300	4500	5700	7020	8400	10200	12000
16	1472	1792	2176	2560	2880	3520	4800	6080	7488	8960	10880	12800
17	1564	1904	2312	2720	3060	3740	5100	6460	7956	9520	11560	13600
18	1656	2016	2448	2880	3240	3960	5400	6840	8424	10080	12240	14400
19	1748	2128	2584	3040	3420	4180	5700	7220	8892	10640	12920	15200
20	1840	2240	2720	3200	3600	4400	6000	7600	9360	11200	13600	16000
21	1932	2352	2856	3360	3780	4620	6300	7980	9828	11760	14280	16800
22	2024	2464	2992	3620	3960	4840	6600	8360	10296	12320	14960	17600
23	2116	2576	3128	3680	4140	5060	6900	8740	10764	12880	15640	18400
24	2208	2688	3264	3840	4320	5280	7200	9120	11232	13440	16320	19200
25	2300	2800	3400	4000	4500	5500	7500	9500	11700	14000	17000	20000
26	2392	2912	3536	4160	4680	5720	7800	9880	12168	14560	17680	20800
27	2484	3024	3672	4320	4860	5940	8100	10260	12636	15120	18360	21600
28	2576	3136	3808	4480	5040	6160	8400	10640	13104	15680	19040	22400
29	2668	3248	3944	4640	5220	6380	8700	11020	13572	16240	19720	23200
30	2760	3360	4080	4800	5400	6600	9000	11400	14040	16800	20400	24000

б) для платневих (гажистів) без старшинського степеня.

Літа служби	Річна платня і прип. вислу- женина в гр.																
	10	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1.800	720	900	960	1020	1080	1140	1200	1260	1320	1380	1440	1500	1560	1620	1680	1740	1800
2.760	1104	1380	1472	1564	1656	1748	1840	1932	2024	2116	2208	2300	2392	2484	2576	2668	2760

§ 4.

1) При вимірі вислуженим вчисляється:
а) час активної служби в українській армії ЗОУНР, був австро-угорській або російській армії від дня вступлення до армії почавши, при чім як активну службу належить уважати також час вишколу новобранців та військових вправ;

б) час цивільної державної або рівнорядної служби повненої безпосередно перед вступленням до чинної служби в армії буде до часу служби вчислений, оскільки повнення згаданої не військової служби упрявляло до пенсійних поборів;

в) військовим особам був російської армії, котрі в час вступлення до армії ЗОУНР, не мали права горожанства ЗОУНР, вчисляється час їх служби в був російській армії лише тоді, коли вони покажуть що найменше 3 роки дійсної служби в армії ЗОУНР. — оскільки в списаних умовах, заключених між ними а правительством ЗОУНР, нема що до цього інших постанов.

2) При вимірі вислуженими не вчисляється:

а) неприсутність задля дезерції;

б) час законно наложеної в'язниці, коли кара тривала не менше шість місяців;

в) час служби перед видаленням з армії, коли воно наступило в нас ілюк судового засуду, котрого наслідком є утрата і рівночасна неспосібність осягнення ще коломнебудь старшинського або рівнорядного степеня;

г) час відпустки з частинним задержанням поборів.

3) Час полону, — оскільки полонення оправдано перед упрявленою до сього комісією — вважається рівнозначним з виконанням військової служби в час війни;

4) Роки служби, підчас котрих ведено війну, числиться при усталенню висоти вислуженими подвійно.

§ 5.

Вислуженину виплачується в місячних ратах з гори, починаючи з першим днем того місяця, котрий наступає безпосередно по дни перенесення дотичної особи в стан вислуженців. Коли сей день припадає з першим днем місяця, то і з сим днем.

§ 6.

Право побору вислуженини гасне:

а) наслідком смерті вислуженця;

б) через поновне аступлення до армії.

в) через набуття чужого горожанства;

г) наслідком карного судового засуду, виданого з причини поповнення злочинів вчислених в § 4. т. 2. в.

д) з впливом часу, на який вислуженину признано.

Належність вислуженини гасне з послідним днем місяця, в котрім наступила причина погаснення.

§ 7.

Побирання заслуженини поза межами Західної Области Української Народньої Республіки є допускатиме лише за окремих призовом Правительства ЗОУНР.

§ 8.

Вислуженцям, котрі з привоу повнення цивільної державної служби в ЗОУНР, є наділені платнею з державних фондів, належить ся в місце вислуженини лише додаток в тій висоті, щоб платня wraz з додатком творила суму поборів о одну третю більшу, чим належна йому вислуженини.

Якщо платня з не-військових державних фондів перевищує квету вислуженини, побільшену о одну третю, гасне на час побору сьої платні право вислуженини.

Право на пөбір надвижки у висоті одної третьої вислуженини гасне також з хвилею утрати права побору вислуженини як в § 6, сказано.

§ 9.

Кколи наділений вислужениною обійме цивільну державну службу, належить йому здержати виплату вислуженини з послідним днем місяця, в котрім наступить перша виплата його платні.

§ 10.

Вислуженцям прислугує право користати з військової лікарської овіки, побору ліків у військових аптиках, військових лічниць і иших санітарних заведень на рівні з особам, що позістають в активній військовій службі.

§ 11.

На случай смерті військової особи, котра мала право побору вислуженини, належить ся особам, котрі покажуть, що покійного підчас недуги перед смертю, плякали і понесли кошта його похорону, посмертна відправа у висоті тримісячної вислуженини покійного.

Якщо смерть наступила в однім із військових санітарних заведень, належить ся відправа особам, котрі понесли кошта похорону. Військові санітарні заведення не мають права до посмертної відправи.

§ 12.

Перенесення в стан вислуженців і право на вислуженину признає в міру постанов сього закона найвисша державна військова влада ЗОУНР.

В случаях згаданих в § 1 — 2 і § 3 відста. 2 наступає признання вислуженини на підставі осуду і внеску висудної комісії, яка обовязана є в кождім висуднім акті осудити неспосібність до служби і поставити конкретний внесок що до признання тривалої вислуженини.

Признаюча вислуженину влада означить також день, в котрім наступає перенесення наділеного вислужениною в стан вислуженців.

§ 13.

Всі зголошення, подання, прошення і квіти в справах вислуженини, а також прилоги є вільні від стемалевої оплати.

§ 14.

Сей закон має знайти примінення також до вислуженців війська ЗОУНР, котрі вступили до військової служби ще перед оголошенням сього закона.

§ 15.

Наведені в § 14 вислуженці, які по сей день одержали висші побори, як їх сей закон означує, не звертають пібраної надвижки.

Вислуженцям, котрі по сей день одержали низші побори, як їх сей закон означує або не одержали взагалі жадного заосмотрення, належить виплатити додатково надвижку згл. вислуженину за час по день оголошення сього закона і в означеній ним висоті.

§ 16.

Найвисша військова влада ЗОУНР, означить уряди згл. каси, покликані до виплати вислуженини.

§ 17.

Виплати вислуженини неступить на підставі грамот (документів), стверджуючих право до побору вислуженини і обставину, що вислуженець находиться при життю.

II. Часть.

Вислуження підстаршин і стрільців — немічників.

§ 18.

Підстаршинам і стрільцям належить державне заосмотрення в міру нижче наведених постанов:

§ 19.

Заосмотрення немічників полягає на признанню:

а) Сталей вислуження в случаях коли:

1) Підстаршина або стрілець без огляду на літа військової служби в тій службі так онемічнів, що став на все неспосібним до військової служби і стратив всяку спосібність до якогонебудь горожанського зарібковання;

2) Підстаршина або стрілець повинен що найменше через десять літ дійсно службу в українській, був. австр.-угорській або російській армії і в тій службі так онемічнів, що став на все неспосібним до військової служби;

3) Підстаршини, наколи вони викажуть що найменше 18 літ або більше безперервної активної служби в українській, був. австр.-угорській або російській армії, без огляду на спосібність до дальшої служби.

б) Часової вислуження, наколи підстаршина або стрілець без огляду на літа дійсної військової служби, в тій службі, так онемічнів, що став неспосібним до військової і всякої иншої служби, коли однак став одоровля немічника позволяє надіятись поліпшення його одоровля і відзискання спосібности до горожанського зарібковання — а то після внеску висудної комісії на протяг найменше одного а найбільше трьох літ.

§ 20.

Вимір належної вислуження залежить від літ служби немічника, причім час дійсної служби через 6 місяців і висше числиться як цілий рік.

Висоту вислуження вказує понизша табеля:

Заосмотрення осіб, котрі викажуть менше чим 10 літ служби, виплачується у вимірі, який припадає на 10-ій службі.

§ 21.

Підстаршини, котрі безоередно з австро-угорської або російської армії перейшли до укр. армії або свою військовою службу в укр. армії розпочали і зобов'язалися служити в укр. армії що найменше до часу покінчення 25-літної дійсної служби, мають право без огляду на фізичну спосібність до дальшої служби на тревале заосмотрення підлягаючої табелі:

Підстаршини, які по думці сього параграфу зобов'язалися служити в укр. армії аж до покінчення 25-літної служби, одержують вислуження у вимірі як повнша табеля також в случаю, наколи їх усунено з активної служби: наслідком доказаного браку спосібности.

§ 22.

При вимірі вислуження для немічників вчисляється час дійсної військової одужби (§ 4.) включно з часом вишколу новобранців та військовох вправ від дня вступлення до військової служби в укр., був. австр.-угорській або російській армії почавши.

§ 23.

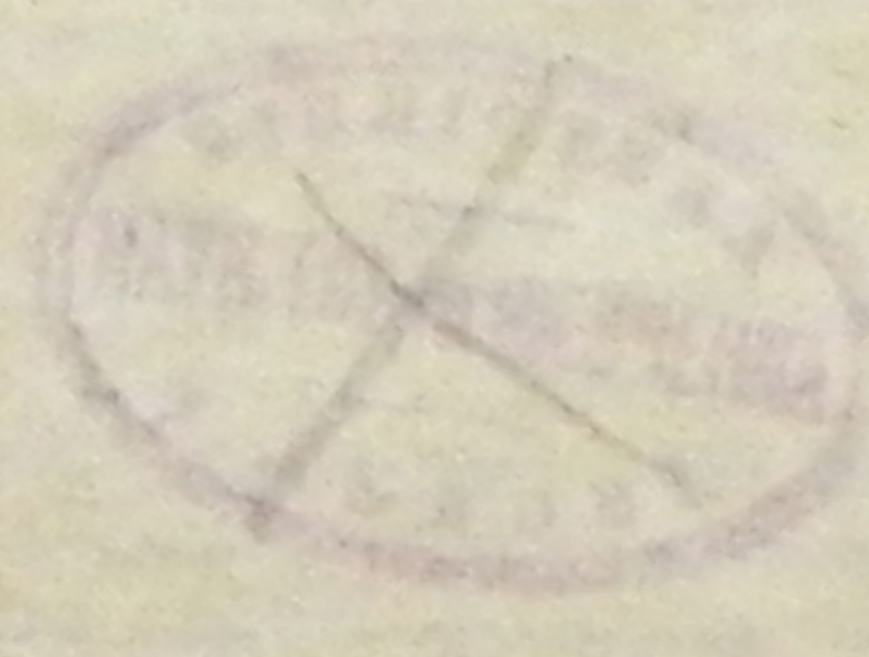
При усталенню вислуження не вважаються:

Табеля до § 20.

Літа дійсної служби	10	11	12	13	14	15	16	17	18	або біль.
	432	468	504	540	576	612	648	684	744	

Табеля до § 21.

Літа дійсної служби	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
	960	1056	1152	1248	1344	1440	1536	1632	1728	1824	1920	2016	2112	2208	2304	2400	2520	2640	2760	2880	3000

- 1) Час переведений на відпустці і в нечиннім стані;
 - 2) Неприсутність задля дезерції;
 - 3) Час законно наложеної вазниці, наколи кара тревала найменше 6 місяців;
 - 4) Час військової служби перед видаленням з армії, коли воно наступило наслідком судового засуду, котрого наслідком є утрата і різночасна неспосібність осягнення ще коли небудь військового підстаршинського степеня.
- Час дійсної служби в армії перед остаточним звільненням на підставі сертифікату, можна при усталенню вислуження зачислити тоді, наколи дотична особа безоередно потім заново вступила до військової служби.

§ 24.

В § 4-тім: 3 і 4 наведені постанови приміняються в цій основі також при вимірі заосмотрення для підстаршин і стрільців в укр. армії.

§ 25.

Підстаршини і стрільці нечинного стану, займаючи настановлення в цивільній державній або рівнорядній службі, котрі стали у виконуваних військовій службі неспосібними як для військової так і для цивільної служби і неадібними до горожанського зарібковання, дістають заосмотрення на основі цивільного або зійськового закона а саме того, після виміру котрого, висота вислуження користнище для особи даного немічника представляється.

В случаю примінення постанов отсего закона, належить за підставу припадаючого військового заосмотрення брати виключно час дійсної військової служби, нілчас коли цивільна державна або рівнорядна служба не впливає зовсім на висоту військового заосмотрення.

Як що заосмотрення, яке придало немічничкови на основі цивільного пенсійного закона перевищує висоту військової вислуження немічника, доносить кошти надвишки цивільна влада.

Ніколи до військовій служби неспосібний немічник став знова до цивільної державної або рівнорядної служби спосібним, належить військову вислуженину (надвишку) застановити.

Подібно не мають права на військове заосмотрення ті особи нечинного стану, котрих цивільні влади з якої небудь причини піанійше переносять в стан вислуженців.

§ 26.

Підстаршинам і стрільцям нечинного стану, котрих перенесено в стан вислуженців на основі їх цивільної служби, а котрі як такі стали опісля наслідком виконування військової служби немічниками неспосібними також до горожанського зарібковання, належить додаток до їх цивільної вислуження у висоті ріжниці межі вислуженною цивільною а належною їм вислуженною військовою.

§ 27.

В § 8 і 9 сього закона наведені постанови находять також повне примінення відносно підстаршин і стрільців наділеніх вислуженною для немічників, що вступають до цивільної державної або рівнорядної служби.

Часовим військовим заосмотренням наділені немічники побирають військовий додаток означений в § 8 сього закона тільки тоді, наколи висудна комісія придоновним висуді признасть їм право до поборів сталої вислуження.

§ 28.

Як що немічник наділений військовим заосмотренням по вислуженню із цивільної державної або рівнорядної служби не має після цивільних форм кожного заосмотрення або признана квота є менша чим припадаюча військова вислуження, належить йому в першом случаю відповідно до літ служби повне військове заосмотрення, а другім случаю лиш ріжниця між цивільною а військовою вислуженною.

§ 29.

Право побору вислуження такса:

- 1) 3 прички адмірачих у § 6 точка 6)
- б) а) 1).

2) 3 причини судового засуду котрого наслідком є утрата і рівночасна неспосібність досягнення ще колинебудь військового підстаршинського степеня.

Належність вислуження гаєне в послідний днам місяця, в котрім наступила причина погасне ня.

§ 30.

Постанови §§ 10, 12, 13, 14, 16 і 17 сього закона мають також відносно підстаршин і стрільців укр. армії повне примінення.

III. Часть.

Додаток за зранення для старшин, підстаршин і стрільців Української Армії ЗОУНР.

§ 31.

Старшинам, відстаршинам і стрільцям української, був. австр.-угорської і російської армії які переходять в стан вислуженців (немічників) а зістали будьто наслідком діабння ворожого оружа або воєнних аварядів або і в часі мира без своєї вини у виконуваних військовій служби поранені або на тілі ушкоджені і стали до військової служби нездібні та до горожанського зарібковання в більшій або меншій мірі неспосібні — належить додаток за зранення.

§ 32.

Вимір належного додатку за зранення виказує понизша табеля:

Степень неспосібности	Місячна належність додатку за зранення		Замітка
	грив.	ш.	
При цілковитій нездібности до праці вислуженця (немічника)	75	—	
Наколи спосібність до виконування заодової праці вислуженця (немічника) зменшялася о	60 до 100	50	—
	наймен. 40 однак више 60	40	
наймен. 20 однак више 40	30	—	

При цілковитій неспосібности до праці належить немічникам мешкання і харч в домі немічників за зложенням додатку за зранення.

§ 33.

Признавання додатку за зранення слідує в засаді тревало.

Старшинам, котрих військово узнано на якийсь час до військової служби неспосібними і в наслідок того уділено їм відпустку з частинним задержанням поборів (Вартеліт) можна по думці сього закона належний додаток за зранення признасти лише на огреничений час.

Якщо таких старшин наслідком дотепнішого зранення зга. сталої неспосібности до військової служби переноситься в тревалий стан вислуженців, слідує тревале признавання додатку за зранення.

§ 34.

Право до побирания додатку за зранення признає в міру постанов отсего закона, військова влада ЗОУНР, на підставі осуду і внеску висудної комісії, яка є обов'язковою.

зана в кождім поодинокім случаю осудити рід зранення та відсотки неспосібності до виконання заводової праці зглядно цивільного заробковання.

Признаючи влада означає також час, від котрого почавши належить видачувати додаток за зранення.

§ 35.

О скільки став зраненого допускає угода що стан його нездібності зміниться, може висудна комісія поставити внесок на поновне поставлення зраненого перед висудну комісію і означити рівночасно час, коли має се наступити. На підставі поновного оречення висудної комісії може найвища військова влада ЗОУНР. змінити признану первістю висоту додатку за зранення або евентуально застановити дальшу виплату сього додатку.

§ 36.

Додаток за зранення подібно як вислуження є наділимю, wraz з нею і після тих самих засад платною місячною належитюстю.

§ 37.

Належність додатку за зранення гасне:

а) у Старшин:

1) через смерть зраненого,
2) через поновне вступлення до військової служби, додатком за зранення тільки часово наділаних (§ 33) осіб,

3) через поновне покликання вислуження (немічника) до якої-небудь активної військової служби; на час тої служби,

4) через осягнення права чужого горожанства.

б) у Підстаршин і стрільців:

1) через смерть зраненого,

2) через осягнення права чужого горожанства.

§ 38.

Додаток за зранення не підлягає жадній егзекуції ані в адміністративній ані в судовій дорозі.

Побирання додатку за зранення поза межами ЗОУНР. є в кождім поодинокім случаю зависиме від призову Правительства ЗОУНР.

§ 39.

Постанови §§ 13, 14, 16 і 17 сього закона мають аналогічне примінення також відносно належності додатку за зранення.

§ 40.

Сей закон обовязує з днем його оголошення.

Всі з його постановами незгідні зарядження тратять рівночасно обовязуючу силу.

Камянець, 15. серпня 1919.

Д-р Евген Петрушевич,
Диктатор ЗОУНР. в. р.

ВУВ. 209. Диктатор. Ч. 1104/1. Надзвичайний додаток для вислуженців.

LXXIII. РОЗПОРЯД

з дня 15. серпня 1919.

На час, доки не буде спремени військо-вим вислуженням, котрі знаходять ся тепер на території Східньої Области УНР. слідние повернути на територію ЗОУНР. або виїхати

нова границі УНР. надають як надзвичайний додаток до законом в 15. VIII. 1919, ч. 1041/1. Дикт. ЗОУНР. устанавленої вислуженням виплачувати тимже вислуженням місячно з долями кождочасне двічі за харч.

Давниче виплачує каса, котра є покликана до виплати вислуженням.

Кожній відвідділ Українського Війська ЗОУНР. згл. кожда старшинська харчівня обовязана доставити вислуженням за владою дві-кого на жадання харч дійсно (в натурі).

Камянець, 15. серпня 1919.

Д-р Евген Петрушевич,
Диктатор ЗОУНР. в. р.

ВУВ. 210. Диктатор. Ч. 1124/През. Доповнення до однострую.

LXXIV. РОЗПОРЯД

з дня 18 серпня 1919.

Нинішним розпорядом змінється і доповняється частинно XLVI Розпоряд з дня 22. квітня 1919, про однострій українського війська Західної Области Української Народньої Республіки.

1) Шапку „Мавепинку“ зноситься як поделу шапку, а заводиться шапку „Київлянку“ визше описаного крою:

Обруч шапки, високий на 4 $\frac{1}{2}$ см. Головач вистає поза обруч творить обвіс для того що складається з „дна“, яке на всіх бочках виходить о 3 см. поза обруч, а злучене є з обручем через „приверх“ ширини 5 см.

Дашок шапки, широкий по половині на 4 $\frac{1}{2}$ см. має в місци, де зшитий з обручем, довжину на 22—26 см.

Обруч окрашений нашивкою зі сукна краски оружа, ширеюю на 3 см. яка іде до-окола шапки.

Над дашком пришита обома кінцями до-обруча лнстовка, яка виходить о 2 $\frac{1}{2}$ см. поза кінці дашка, широка 12 мм, з тої самої ткаинни, що ціла шапка. На тій лнстовці: „підбородку“ находиться дві сльки тої самої ширини, що лнстовка. При кінцях підбородка, які є прикріплені до обруча, нашиті є металеві тьмаві гудзики, 14 мм. в промірі. Оба бічні гудзики мають у ніхоти, артилерії, кінноти, технічних стиг, обезу витиснене чие-ло частини (полку): у индих формаціях є вони цілком гладкі. У мужав зроблені вони з металю сірої краски, у стерцині від хорунжого почавши, з металю жовтавої краски.

Над дашком і підбородком, на обручи пришнвлена металева відзнака: Металевий кружок 2 $\frac{1}{2}$ см. в промірі сріблнстої краски для рядовиків і підстаршин а золотистої краски для старшин.

Підшивка шапки з парусинного холотна. Кругом долішнього берега відшивки йде пружок, 4 см. широкий, з тонкої шкіри або з церати.

2) Відзнаки для генералції доповняють-ся в слідуючий спосіб: Вилогі на кешмірі і пружки на рукавах мають підкладки з шкарлатно червоного сукна, які виходять на 3 мм поза береги вилогів і пружків.

Нашивка на обручу шапки 3 см. широка, зроблена з шкарлатно-червоного сукна.

На споднях зодні подейні смуги (ляма-си) широкі на 4 см. зі шкарлатно-червоного сукна зі шкарлатно-червоною випусткою в шві сподень.

Підбородок на шпальці золотистий.

3) Старшини генеральної булави носять на зовнішній шві сподень поодинокі смуги (линійні) в малиново-червоного сукна, ширини 5 см.

Відзнаки на ковчирі і на рукавах після XLVI. розпоряду.

4) Старшини приділені до генеральної булави носять вилоги на ковчирі, підкладки на рукавах та обшивку на обручі шапки зі сукна краски того зброю, до якого належать, але вилоги підкладки і обшивка обведені випуклою з сукна малинкової краски ширини 2 мм.

5) Полева і припільна (етанна) сторожа (жандармерія) має сукно кармазиново-червоної краски на вилогах, підкладках і нашивках.

Стрільці носять лівий і правий барчик в нашивках в кармазиново-червоного сукна а старшини лівий і правий барчик в плетінки кармазиново-червоної.

6) Сукно червоної краски на означення роду зброю носять в слідуючих відтінках: Генералія шкарлатно-червоний відтінок (шарляхрот), Генеральна булава, артилерійна булава, інженерська булава — малиновий в оксаміті (гімберрот) Інтендантські старшини — бордо-червоний (бордо-рот) не в оксаміті. Полева жандармерія — кармазиновий (кармеві-рот). Впрочім обов'язують краски подані в XLVI Розпоряді.

Камянець, 15. серпня 1919 р.

Д-р Евген Петрушевич,

Диктатор ЗОУНР. в. р.

За згідністю Чмедик полк. в. р.

Справлення ошибок в ч. 17.

На сторони 4. перша шпальта надруковано: LXX Розпоряд в дня 7. червня 1919, має бути LXX Розпоряд в дня 7. серпня 1919.

В другій шпальті надруковано в LXXI Розпоряді дату: Камянець, дня 15. червня 1919; має бути Камянець, дня 15. серпня 1919 р.

